

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Creativeland s.r.o.**, IČO 06850642
sídlem Jaurisova 515/4, 140 00 Praha 4
zastoupena advokátem Mgr. Jakubem Hrčkem
sídlem Sokolovská 81/55, 186 00 Praha 8

proti
žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2025 č. j. ČOI 27535/25/O100/Krč/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaná potvrdila rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu pro Středočeský kraj a hl. m. Prahu (dále též „*prvostupňový orgán*“) ze dne 18. 7. 2024 č. j. ČOI 58850/24/1000. Tímto rozhodnutím prvostupňový orgán uznal žalobkyni vinnou z 16 přestupků popsanych pod bodem 2. tohoto rozsudku, za které jí uložil úhrnnou pokutu ve výši 450 000 Kč podle § 19a odst. 6 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZTPV*“), ve

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

spojení s § 41 odst. 1 a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*přestupkový zákon*“). Žalobkyně navrhla i zrušení rozhodnutí prvostupňového orgánu, *in eventum*, snížení pokuty na částku 90 000 Kč.

2. Podle rozhodnutí prvostupňového orgánu se žalobkyně dopustila těchto šestnácti přestupků:

1) dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.cbdsvet.cz> neinformovala spotřebitele o rozsahu práva z vadného plnění, jelikož uvedené internetové stránky nikde neobsahovaly informace podle § 2170 odst. 1, 2 a § 2171 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též „OZ“), tedy jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZOS“), nesplnila povinnost řádně informovat spotřebitele o rozsahu práva z vadného plnění, jak jí ukládal § 13 odst. 1 ZOS, a tím porušila § 24 odst. 7 písm. m) ZOS,

2) dne 2. 8. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.hbctrh.cz> neinformovala spotřebitele o rozsahu práva z vadného plnění, jelikož uvedené internetové stránky nikde neobsahovaly informace podle § 2170 odst. 1, 2 a § 2171 odst. 1 OZ, tedy jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) ZOS nesplnila povinnost řádně informovat spotřebitele o rozsahu práva z vadného plnění, jak jí ukládal § 13 odst. 1 ZOS, a tím porušila § 24 odst. 7 písm. m) ZOS,

3) dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.cbdsvet.cz> neinformovala žádným způsobem spotřebitele, za jakých podmínek mu zanikne právo na odstoupení od smlouvy, tedy jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) ZOS nesplnila povinnost sdělit spotřebiteli v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy nebo před tím, než spotřebitel učiní závaznou nabídku, údaj o tom, za jakých podmínek spotřebiteli zanikne právo na odstoupení od smlouvy, jak jí ukládal § 1820 odst. 1 písm. l) OZ, a tím porušila § 24 odst. 17 písm. d) ZOS,

4) dne 2. 8. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.hbctrh.cz> neinformovala žádným způsobem spotřebitele, za jakých podmínek mu zanikne právo na odstoupení od smlouvy, tedy jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) ZOS nesplnila povinnost sdělit spotřebiteli v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy nebo před tím, než spotřebitel učiní závaznou nabídku, údaj o tom, za jakých podmínek spotřebiteli zanikne právo na odstoupení od smlouvy, jak jí ukládal § 1820 odst. 1 písm. l) OZ, a tím porušila § 24 odst. 17 písm. d) ZOS,

5) dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.cbdsvet.cz> neuvedla pro spotřebitele údaje o tom, zda uzavřená smlouva bude u ní uložena a zda k ní umožní spotřebiteli přístup, tedy jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) ZOS nesplnila povinnost při uzavírání smlouvy elektronickými prostředky uvést údaje podle § 1826 odst. 1 písm. a) OZ, a tím porušila § 24 odst. 17 písm. h) ZOS,

6) dne 2. 8. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.hbctrh.cz> neuvedla pro spotřebitele údaje o tom, zda uzavřená smlouva bude u ní uložena a zda k ní umožní spotřebiteli přístup, tedy jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) ZOS nesplnila povinnost při uzavírání smlouvy elektronickými prostředky uvést údaje podle § 1826 odst. 1 písm. a) OZ, a tím porušila § 24 odst. 17 písm. h) ZOS,

7) dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.cbdsvet.cz> předložila spotřebiteli k provedení jeho objednávky internetovou stránku, obsahující pro tento účel softwarové tlačítko, které bylo označeno pouze textem „Odeslat objednávku“, tedy

jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) ZOS nesplnila povinnost zajistit, aby tlačítko nebo jiný ovládací prvek užitý k učinění objednávky byly označeny snadno čitelným nápisem „*objednávka zavazující k platbě*“ nebo jinou odpovídající jednoznačnou formulací tak, aby spotřebitel vzal při objednávce výslovně na vědomí, že se zavazuje k zaplacení, jak jí ukládal § 1826a odst. 2 OZ, a tím porušila § 24 odst. 17 písm. k) ZOS,

8) dne 2. 8. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.hhctrh.cz> předložila spotřebiteli k provedení jeho objednávky internetovou stránku, obsahující pro tento účel softwarové tlačítko, které bylo označeno pouze textem „*Dokončit objednávku*“, tedy jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) ZOS nesplnila povinnost zajistit, aby tlačítko nebo jiný ovládací prvek užitý k učinění objednávky byly označeny snadno čitelným nápisem „*objednávka zavazující k platbě*“ nebo jinou odpovídající jednoznačnou formulací tak, aby spotřebitel vzal při objednávce výslovně na vědomí, že se zavazuje k zaplacení, jak jí ukládal § 1826a odst. 2 OZ, a tím porušila § 24 odst. 17 písm. k) ZOS,

9) po odeslání objednávky č. 84679 ze dne 20. 7. 2023 učiněné prostřednictvím internetových stránek <https://www.cbdsvet.cz> neposkytla spotřebiteli v textové podobě znění všeobecných obchodních podmínek, tedy jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) ZOS nesplnila povinnost neprodleně poskytnout spotřebiteli v textové podobě prostřednictvím některého prostředku komunikace na dálku znění všeobecných obchodních podmínek, a to podá-li spotřebitel objednávku prostřednictvím některého prostředku komunikace na dálku, jak jí ukládal § 1827 odst. 2 OZ, a tím porušila § 24 odst. 17 písm. m) ZOS,

10) po odeslání objednávky č. 3361 ze dne 2. 8. 2023 učiněné prostřednictvím internetových stránek <https://www.hhctrh.cz> neposkytla spotřebiteli v textové podobě znění všeobecných obchodních podmínek, tedy jako prodávající podle § 2 odst. 1 písm. b) ZOS nesplnila povinnost neprodleně poskytnout spotřebiteli v textové podobě prostřednictvím některého prostředku komunikace na dálku znění všeobecných obchodních podmínek, a to podá-li spotřebitel objednávku prostřednictvím některého prostředku komunikace na dálku, jak jí ukládal § 1827 odst. 2 OZ, a tím porušila § 24 odst. 17 písm. m) ZOS,

11) dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.cbdsvet.cz> prodala spotřebiteli elektronickou cigaretu *Vaporlax mate 800 puffs*, aniž předtím ověřila za pomoci počítačového systému, že tento spotřebitel není mladší 18 let, a dále dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.cbdsvet.cz> neinformovala spotřebitele o zákazu prodeje elektronických cigaret osobám mladším 18 let, neboť uvedené internetové stránky tuto informaci nikde neobsahovaly, tedy jako prodejce nesplnila povinnost ověřit v okamžiku prodeje elektronických cigaret prostřednictvím prostředku komunikace na dálku, že kupující spotřebitel není mladší 18 let a nesplnila povinnost být jako prodejce těchto elektronických cigaret vybavena počítačovým systémem, který elektronicky jednoznačně ověří věk spotřebitele, jak jí ukládal § 6 odst. 1 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZOZ“), a dále jako prodejce nesplnila povinnost před prodejem elektronických cigaret prostřednictvím prostředku komunikace na dálku informovat spotřebitele o zákazu prodeje těchto výrobků osobám mladším 18 let, a to zjevně viditelným textem způsobem přiměřeným možnostem prostředku komunikace na dálku, jak jí ukládalo ustanovení § 6 odst. 2 ZOZ, a tím porušila § 36 odst. 1 písm. i) ZOZ,

12) dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.cbdsvet.cz> nabízela k prodeji elektronickou cigaretu *Vaporlax mate 800 puffs*, aniž by tento výrobek byl opatřen

označením CE, tedy jako distributor podle § 2 písm. g) ZTPV distribuovala stanovený výrobek bez označení CE, a tím porušila § 19a odst. 3 písm. a) ZTPV,

13) dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.cbdsvet.cz> nabízela k prodeji elektronickou cigaretu *Vaporlax mate 800 puffs*, aniž by tento výrobek byl opatřen identifikačními a kontaktními údaji výrobce, tedy jako distributor podle § 2 písm. g) ZTPV nesplnila povinnost jednat tak, aby zabránila distribuci stanoveného výrobku, který zjevně nesplňuje požadavky zákona, zejména výrobku, který není opatřen stanoveným označením a dalšími označeními, jak jí ukládalo ustanovení § 13 odst. 9 ZTPV, ve spojení s § 6 odst. 1 a § 9 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 481/2012 Sb., o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů (dále též „nařízení vlády č. 481/2012 Sb.“), a tím porušila § 19a odst. 4 písm. b) ZTPV,

14) dne 2. 8. 2023 prostřednictvím internetových stránek <https://www.bhctrh.cz> nabízela k prodeji sušenky *HHC cookies*, jejich obal byl opatřen označením CE, tedy neoprávněně užila označení CE, ačkoli podle § 15 odst. 1 zákona č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o shodě výrobků“), smí být označením CE opatřen pouze výrobek, u kterého je umístění tohoto označení stanoveno nařízením vlády a ačkoli u sušenek nařízení vlády umístění tohoto označení nestanovuje, a tím porušila § 54 odst. 1 písm. a) zákona o shodě výrobků,

15) nevrátila České obchodní inspekci zaplacenou cenu kontrolního nákupu ve výši 180 Kč, jehož předmětem byla elektronická cigareta *Vaporlax mate 800 puffs*, a to ve lhůtě 14 dnů ode dne 31. 7. 2023, kdy měla možnost převzít vrácený předmět kontrolního nákupu, tedy jako kontrolovaná osoba nesplnila povinnost vrátit České obchodní inspekci zaplacenou cenu kontrolního nákupu do 14 dnů ode dne, kdy vrácený předmět kontrolního nákupu převzala nebo měla možnost jej převzít, jak jí ukládal § 5 odst. 5 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o ČOI“), a tím porušila § 9 odst. 1 písm. a) zákona o ČOI,

16) nevrátila České obchodní inspekci zaplacenou cenu kontrolního nákupu ve výši 199 Kč, jehož předmětem byly sušenky *HHC cookies*, a to ve lhůtě 14 dnů ode dne 14. 8. 2023, kdy měla možnost převzít vrácený předmět kontrolního nákupu, tedy jako kontrolovaná osoba nesplnila povinnost vrátit České obchodní inspekci zaplacenou cenu kontrolního nákupu do 14 dnů ode dne, kdy vrácený předmět kontrolního nákupu převzala nebo měla možnost jej převzít, jak jí ukládal § 5 odst. 5 zákona o ČOI, a tím porušila § 9 odst. 1 písm. a) zákona o ČOI.

3. Proti shora uvedeným rozhodnutím brojí žalobkyně podanou žalobou.
4. V prvním žalobním bodu žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatečné odůvodnění všech rozhodných polehčujících i přitěžujících okolností. V odporu proti příkazu ze dne 19. 1. 2024 č. j. ČOI 3651/24/1000 (dále též „Příkaz“) i v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu se žalobkyně ke spáchání některých přestupků, jichž se dopustila z nedbalosti, doznala, jejich spáchání litovala, a učinila taková opatření, aby jejich opakování v budoucnu zabránila. Uvedené sice není vyjmenováno ve výčtu polehčujících okolností podle § 39 přestupkového zákona, není to však výčet taxativní, jak tvrdí žalovaná, nýbrž je demonstrativní. V napadeném rozhodnutí absentuje jakékoli správní uvážení k posouzení těchto konkrétních polehčujících okolností. Žalovaná jen konstatovala, že neshledala relevantní důvody, aby k těmto okolnostem přihlédla. Nevysvětlila však, co ji vedlo k tomu, že nepřihlédla k doznání žalobkyně, k její lítosti, ke způsobu a míře zavinění a jednání žalobkyně po spáchání přestupků. Přitom podle

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu jsou správní orgány povinny při určení druhu a výměry sankce přihlédnout ke způsobu spáchání přestupku, jeho následkům, i k okolnostem spáchání. Žalovaná k těmto okolnostem nepřihlédla a ani neodůvodnila, z jakého důvodu k nim nepřihlédla. Přesto byla udělena pokuta v zásadní výši, aniž by se žalovaná zabývala přiměřeností uložené sankce. Pokuta tudíž byla uložena v rozporu s § 37 přestupkového zákona, a porušena zásada zákonnosti a přiměřenosti sankce, i právo na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále též „*Listina*“).

5. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně tvrdí nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jelikož žalovaná nepřihlédla k doznání žalobkyně ze spáchání přestupků ad 7), 8), 9), 10), 11) a 14) rozhodnutí prvostupňového orgánu. Současně z napadeného rozhodnutí nevyplývá, z jakých důvodů považovala žalovaná doznání žalobkyně za účelové ze spáchání přestupků ad 12), 13), 15) a 16) rozhodnutí prvostupňového orgánu. Žalobkyně se ke spáchání uvedených přestupků doznala v době, kdy o nich nebylo pravomocně rozhodnuto. Na tom nic nemůže změnit skutečnost, že podle žalované byla odpovědnost žalobkyně za jejich spáchání prokázána. Žalobkyně se tedy nedoznala ke spáchání uvedených přestupků až pod tíhou provedených důkazů či nově zjištěných skutečností, neboť skutkový stav věci, i důkazy a podklady, se ve vztahu k posouzení otázky odpovědnosti žalobkyně po celou dobu řízení nezměnily. U žalobkyně nenastala žádná změna přístupu, která by mohla založit účelovost doznání. Argumentace žalované „nezpochybnitelně prokázanou odpovědností“ tudíž nemá v demokratické společnosti založené na zásadách spravedlivého procesu a právního státu místo. Je totiž způsobila dopředu diskvalifikovat obviněnou osobu z jakékoli obhajoby, včetně doznání viny. Tímto přístupem žalovaná předem deklaruje, že obviněná osoba nemusí k jednání, které je jí kladeno za vinu, cokoli uvádět, ani předkládat důkazy na svou obhajobu. Takové odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje žalobkyně za nepřijatelné, neboť je založené na úvaze, že pokud správní orgán nabude dojmu, že odpovědnost obviněné osoby byla ve správním řízení nezpochybnitelně prokázána, není možné při uložení druhu a výměry sankce zohledňovat polehčující okolnosti. V napadeném rozhodnutí však absentuje jakýkoli podklad, z něhož by bylo možné dovodit účelovost doznání žalobkyně k části přestupků. Pokuta tudíž byla uložena v rozporu s § 37 přestupkového zákona, a porušena zásada zákonnosti a přiměřenosti sankce, i právo na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny.
6. *Ve třetím žalobním bodu* žalobkyně má napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, protože se nevypořádalo s argumentací nepřiměřeně vysoké pokuty způsobilé přivodit žalobkyni úpadek. Posouzením účetních dokladů prvostupňovým orgánem nelze dospět k závěru, že udělená pokuta nebude mít pro žalobkyni až likvidační důsledky. Prvostupňový orgán shledal, že ekonomická situace umožňuje žalobkyni uhradit pokutu, když podle účetních závěrek za roky 2020 až 2023 dosahovalo podnikání žalobkyně dostatečně kladného rozdílu mezi krátkodobými oběžnými aktivy a krátkodobými závazky. Jejich prostým odečtem však nelze dojít k závěru, že výsledná částka postačí na úhradu pokuty, jelikož oběžná aktiva nemusejí být (a zpravidla ani nejsou) lehce zpeněžitelná. Není zjevné, zda k jejich zpeněžení vůbec dojde, a zda případným zpeněžením bude dosaženo částky, na níž jsou oceněny. Jelikož oběžná aktiva představují kromě movitých věcí také skladové zásoby, nelze dojít k závěru, že jakmile je žalobkyně prodá, bude mít dostatek prostředků na uhrazení pokuty. Aby mohlo dojít k prodeji zásob, musí žalobkyně vynaložit náklady na jejich prodej. Ty se skládají ze mzdových nákladů na zaměstnance žalobkyně, jichž je více než 10, ale i z nákladů na sociální a zdravotní pojištění, i z nákladů na marketing apod. Žalovaná tuto argumentaci nevypořádala, pouze uvedla, že žalobkyně měla za období od 1. 1. 2024 do 1. 7. 2024 tržby

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

z prodeje vyšší než 12 000 000 Kč, proto udělená pokuta není nepřiměřená. Žalobkyně nadto v odvolacím řízení předložila další účetní doklady za rok 2024, z nichž vyplývalo, že došlo ke snížení kladného rozdílu mezi krátkodobými závazky a oběžnými aktivy, byť podle žalobkyně to není bez dalšího relevantní pro posouzení jejich majetkových poměrů. K uvedenému se žalovaná vůbec nevyjádřila, pouze uvedla, že z předložených podkladů vyplývá dostatečná výše tržeb žalobkyně pro úhradu pokuty. Žalobkyně proto namítá porušení vícero zásad. Předně porušení zásady úplného zjištění skutkového stavu podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“). Pokud pro prvostupňový orgán byl k posouzení přiměřenosti pokuty rozhodující rozdíl mezi krátkodobými závazky a oběžnými aktivy žalobkyně, měla žalovaná zohlednit předložené podklady prokazující podstatné snížení jejich kladného rozdílu. Napadené rozhodnutí ale neobsahuje odůvodnění, že tyto skutečnosti rozhodující nejsou. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010 sp. zn. 1 As 9/2008 má správní orgán hodnotit osobní a majetkové poměry pachatele správního deliktu ke dni svého rozhodování, a nikoli k okamžiku spáchání deliktu. Pokud prvostupňový orgán hodnotil přiměřenost pokuty podle účetních dokladů za období 2020-2023 a žalovaná nezohlednila přiměřenost pokuty na základě stejných měřítek podle aktuálních účetních dokladů, zatížila napadené rozhodnutí vadou. Žalobkyně dále poukazuje na porušení zásady materiální pravdy podle § 50 odst. 3 správního řádu, jelikož správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch. Žalovaná však rozhodla pouze na základě jedné z okolností a další nevypořádala. Rovněž byla podle žalobkyně porušena zásada právní jistoty podle § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, jelikož pro prvostupňový orgán byl rozhodující rozdíl mezi oběžnými aktivy a krátkodobými závazky žalobkyně, pro žalovanou však byla rozhodující výše tržeb. Není tedy zřejmé, jaké skutečnosti jsou pro určení přiměřenosti pokuty rozhodné a žalobkyně je v právní nejistotě důvodů rozhodnutí. Žalobkyně namítá i porušení práva na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny, protože žalovaná nepřihlédla ke všem skutečnostem a předloženým důkazům, nýbrž jen k těm, které mohly odůvodnit její závěry a ostatní přehlížela. Nevypořádala se tudíž se všemi námitkami a důkazy žalobkyně a rozhodnutí proto nedostatečně odůvodnila.

7. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobkyně brojí proti nepřiměřené výši pokuty ve vztahu ke všem zjištěným okolnostem, i ke skutečnosti, že by zaplacení mělo pro žalobkyni fatální až likvidační následky. Za přestupky ad 2) až 10), a ad 13) lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč, za přestupek ad 11) až do výše 800 000 Kč, za přestupek ad 1) až do výše 5 000 000 Kč a za přestupky ad 15) a 16) lze udělit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Žalovaná ale neuvedla žádné okolnosti odůvodňující uložení pokuty v případě deseti přestupků, která by dosahovala 90 % maximální výše pokuty, kterou lze uložit, a v případě ostatních výše uvedených přestupků v rozmezí 9 % až 56 % maximální výše pokut, které lze za přestupky uložit. Nadto za přestupek ad 1), za který je možné uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč, bylo prvostupňovým orgánem uloženo 493 pokut s průměrnou výší pokuty 18 002 Kč. Ačkoli za přestupek ad 12) lze sice uložit pokutu až do výše 50 000 000 Kč a za přestupek ad 14) pokutu až do výše 20 000 000 Kč, je nutné zohlednit, že se jedná o specifické přestupky, které žalobkyně spáchala nedopatřením, a jejich spáchání litovala. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že úhrnná pokuta byla uložena právě v intencích podle § 19a odst. 3 písm. a) ZTPV, za který lze udělit pokutu až do výše 50 000 000 Kč, nicméně z přípisu žalované vyplývá, že za tento přestupek bylo uděleno celkem 87 pokut s průměrnou výší pokuty 82 357 Kč. V situaci, kdy průměrná výše pokuty za nejprísněji postižitelný přestupek činí 82 357 Kč, nejsou dány žádné okolnosti, které by v dané věci jakkoli odůvodňovaly

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

uložení úhrnné pokuty ve výši 450 000 Kč, tedy v nepřiměřené výši. Žalobkyně namítá likvidační následky uložené pokuty. Z účetních dokladů za rok 2023 vyplývá, že výsledkem hospodaření žalobkyně za rok 2022 bylo dosažení ztráty ve výši 1 057 00 Kč a za rok 2023 představoval výsledek hospodaření zisk ve výši 328 000 Kč. Negativní ekonomickou situaci žalobkyně dokládají předběžné účetní doklady z roku 2024, z nichž vyplývá, že došlo ke snížení kladného rozdílu mezi krátkodobými závazky a oběžnými aktivy, kdy za účetní období roku 2024 dosahoval výsledek hospodaření (ke dni vyhotovení účetního dokladu) žalobkyně ztráty ve výši minus 1 420 000 Kč.

8. Žalobkyně navrhla provedení důkazu rozhodnutími prvostupňového orgánu i žalované, přípisem žalované ze dne 29. 2. 2024, účetní závěrkou za rok 2023, přiznáním k dani z příjmů za rok 2023, rozvahou za rok 2023, výkazem zisku a ztráty za rok 2023, předběžnou rozvahou za rok 2024 a výkazem zisku a ztráty ke dni 31. 7. 2024.
9. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout. *K prvnímu žalobnímu bodu* nesouhlasila se žalobkyní, že se nezabývala hodnocením polehčujících i přitěžujících okolností a odkázala na str. 22 napadeného rozhodnutí, vypořádání považuje za dostatečné.
10. Žalovaná *ke druhému žalobnímu bodu* uvedla, že doznání žalobkyně posuzovala jako tvrzení v odvolání, kde žalobkyně v části II. na str. 2 uvedla, že v případě přestupků ad 12), 13), 15) a 16) uznává svou vinu. Účelovost tohoto tvrzení žalovaná posuzovala na základě vyjádření žalobkyně v řízení ve druhém stupni, tedy ve fázi řízení, v němž odpovědnost žalobkyně s ohledem na provedená a prokázaná skutková zjištění byla zhodnocena jako nezpochybnitelně prokázaná prvostupňovým orgánem. Jelikož žalobkyně spáchání uvedených čtyř skutků v odvolání nezpochybnila, je žalovaná i nadále přesvědčena, že její doznání učiněné v odvolání, má charakter tvrzení za účelem jeho posouzení za polehčující okolnost.
11. Žalovaná *ke třetímu žalobnímu bodu* konstatovala, že dostatečným způsobem posoudila možný likvidační následek, který by pro žalobkyni úhradou uložené úhrnné pokuty ve výši 450 000 Kč mohl nastat, v souladu s ustálenou judikaturou.
12. Žalovaná *ke čtvrtému žalobnímu bodu* se vyjádřila, že žalobkyně argumentuje ohledně nepřiměřenosti uložené pokuty a jejích možných likvidačních účinků stejnými účetními doklady staršího data, tj. z roku 2023, případně ke dni 31. 7. 2024, přestože svoji finanční situaci mohla v rámci správní žaloby doložit kompletními výsledky svého hospodaření za celý rok 2024. Za nepodstatné považuje porovnávání údajů o průměrné výši pokut ukládaných za jednotlivé přestupky. Úhrnná pokuta byla v projednávaném případě uložena v rámci společného řízení v souladu s § 41 odst. 1 přestupkového zákona za nejprísněji postižitelný přestupek, tj. za přestupek podle § 19a odst. 3 písm. a) ZTPV, spáchání ostatních přestupků bylo v souladu s § 40 písm. b) přestupkového zákona posouzeno za přitěžující okolnost. Prostý průměr výše pokut uložených správním orgánem za určité období nemůže být relevantním kritériem pro objektivní posouzení správnosti pokuty uložené v jakémkoli konkrétním případě.
13. Žalobkyně v replice setrvala na žalobní argumentaci. Doplnila, že žalovaná na str. 22 napadeného rozhodnutí se zabývala jen okolnostmi přitěžujícími a polehčující nezohlednila, ani se jimi nezabývala, a takový postup neodůvodnila. Žalovaná vyjádřením k žalobě potvrdila, že při hodnocení pokuty se nezabývala doznáním, které žalobkyně učinila dříve v odůvodnění odporu proti Příkazu, v němž se doznala k přestupkům ad 11), 12), 13), 15), a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

16). Není pravdou, že by žalobkyně se doznala k těmto přestupkům a projevila lítost z jejich spáchání až v odvolacím řízení. Ke spáchání zbývajících přestupků se žalobkyně doznala v odvolání, což nelze považovat za účelové, s ohledem na charakter správního řízení, a úkony správních orgánů, které v něm byly učiněny. Žalovaná tedy není seznámena se všemi rozhodujícími skutečnostmi správního řízení.

14. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, neboť žalovaná s tímto postupem výslovně souhlasila, žalobkyně se k postupu nevyjádřila, tudíž souhlasila konkludentně. Soud neshledal podanou žalobu důvodnou.
15. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
16. Podle protokolu o kontrole ze dne 12. 9. 2023 č. 102307200079012 provedl prvostupňový orgán jako kontrolní orgán kontrolu žalobkyně v době od 20. 7. 2023 do 12. 9. 2023 zaměřenou na obsah internetových stránek na adrese <https://www.cbdsvet.cz>. Předmětem kontroly bylo ověřit, zda jsou při prodeji výrobků prostřednictvím prostředků komunikace na dálku dodržovány povinnosti dané závaznými právními předpisy, které jsou v dozorové pravomoci kontrolního orgánu. Kontrolní zjištění vyplývají z tohoto protokolu. Při kontrole byla pořízena fotodokumentace, která je součástí spisu (dále též „protokol č. 1“).
17. Podle protokolu o kontrole ze dne 12. 9. 2023 č. 102308020079003 provedl prvostupňový orgán jako kontrolní orgán kontrolu žalobkyně v době od 2. 8. 2023 do 12. 9. 2023 zaměřenou na obsah internetových stránek na adrese <https://www.hbctrh.cz>. Předmětem kontroly bylo ověřit, zda jsou při prodeji výrobků prostřednictvím prostředků komunikace na dálku dodržovány povinnosti dané závaznými právními předpisy, které jsou v dozorové pravomoci kontrolního orgánu. Kontrolní zjištění vyplývají z tohoto protokolu. Při kontrole byla pořízena fotodokumentace, která je součástí spisu (dále též „protokol č. 2“).
18. Příkazem (ze dne 19. 1. 2024 č. j. ČOI 3651/24/1000) uložil prvostupňový orgán žalobkyni pokutu ve výši 500 000 Kč za 18 přestupků (podle ZOS, ZOZ, ZTPV, zákona o shodě a zákona o ČOI).
19. Proti Příkazu podala žalobkyně odpor.
20. Prvostupňový orgán rozhodnutím (ze dne 18. 7. 2024 č. j. ČOI 58850/24/1000) uznal žalobkyni vinnou z 16 přestupků popsanych pod bodem 2. tohoto rozsudku (výrokem I.), uložil žalobkyni pokutu v úhrnné výši 450 000 Kč (výrokem II.), stanovil žalobkyni povinnost k náhradě nákladů řízení paušální částkou 1 000 Kč (výrokem III.), a zastavil řízení ohledně dvou dalších přestupků (výroky IV. a V.). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.
21. Napadeným rozhodnutím (ze dne 24. 2. 2025 č. j. ČOI 27535/25/O100/Krč/Št) žalovaná potvrdila rozhodnutí prvostupňového orgánu, jelikož je shledala za souladné s příslušnými právními předpisy. Konstatovala, že spáchání vytýkaných přestupků bylo žalobkyni v řízení jednoznačně prokázáno a správní trest byl uložen podle platné zákonné úpravy.
22. Soud vyšel z této právní úpravy v rozhodném znění:
23. Podle § 24 odst. 7 písm. m) ZOS *prodávající se dopustí přestupku tím, že neinformuje spotřebitele podle § 13.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

24. Podle § 24 odst. 17 písm. d) ZOS *prodávající se dopustí přestupku tím, že nesdělí spotřebiteli některý z údajů podle § 1820 odst. 1 občanského zákoníku.*
25. Podle § 24 odst. 17 písm. h) ZOS *prodávající se dopustí přestupku tím, že při uzavírání smlouvy elektronickými prostředky neuvede některý z údajů podle § 1826 odst. 1 občanského zákoníku.*
26. Podle § 24 odst. 17 písm. k) ZOS *prodávající se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 1826a odst. 2 občanského zákoníku nezajistí, aby tlačítko nebo jiný ovládací prvek užitý k učinění objednávky byly označeny snadno čitelným nápisem „objednávka zavazující k platbě“ nebo jinou odpovídající jednoznačnou formulací.*
27. Podle § 24 odst. 17 písm. m) ZOS *prodávající se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 1827 odst. 2 občanského zákoníku neposkytne spotřebiteli v textové podobě znění všeobecných obchodních podmínek.*
28. Podle § 24 odst. 19 písm. d) ZOS *za přestupek lze uložit pokutu do 3 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) až e), odstavců 2 a 3, odstavce 7 písm. c), g), i) až k), m), u), x), y) a odstavce 8 písm. d).*
29. Podle § 24 odst. 19 písm. e) ZOS *za přestupek lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b), odstavce 4, odstavce 7 písm. a), d) až f), h), l) a odstavců 9, 10, 13, 15, 16, 17 a 18.*
30. Podle § 36 odst. 1 písm. i) ZOZ *prodejce se dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností týkajících se prodeje tabákových výrobků, kuřáckých pomůcek, bylinných výrobků určených ke kouření, elektronických cigaret, nikotinových sáčků bez obsahu tabáku nebo alkoholických nápojů prostřednictvím prostředku komunikace na dálku podle § 6 odst. 1 až 5 nebo 7, § 7 nebo 15.*
31. Podle § 36 odst. 10 písm. d) ZOZ *za přestupek lze uložit pokutu do 800 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), i), j) nebo p).*
32. Podle § 19a odst. 3 písm. a) ZTPV *výrobce, dovozce, zplnomocněný zástupce nebo distributor se dopustí přestupku tím, že uvede na trh nebo do provozu anebo distribuuje stanovené výrobky bez označení CE nebo jiného stanoveného označení nebo dokumentu stanoveného nařízením vlády.*
33. Podle § 19a odst. 4 písm. b) ZTPV *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako distributor nesplní některou z povinností podle § 13 odst. 9.*
34. Podle § 19a odst. 6 písm. a) ZTPV *za přestupek lze uložit pokutu do 50 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) nebo g) nebo odstavce 3.*
35. Podle § 19a odst. 6 písm. d) ZTPV *za přestupek lze uložit pokutu do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 nebo 5.*
36. Podle § 54 odst. 1 písm. a) zákona o shodě výrobků *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že užije neoprávněně označení CE, jiné stanovené označení podle prováděcího právního předpisu vydaného k provedení tohoto zákona nebo označení podle příslušného nařízení Evropské unie.*
37. Podle § 54 odst. 5 písm. b) zákona o shodě výrobků *za přestupek lze uložit pokutu do 20 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) nebo odstavce 2 písm. a).*
38. Podle § 9 odst. 1 písm. a) zákona o ČOI *kontrolovaná osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 5 odst. 5 nevrátí bez zbytečného odkladu České obchodní inspekci cenu zaplacenou za kontrolní nákup.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

39. Podle § 9 odst. 4 zákona o ČOI za *přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč. Je-li přestupek podle odstavce 1 nebo 2 spáchán opakovaně v období 1 roku ode dne právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, lze uložit pokutu do 2 000 000 Kč.*
40. Soud úvodem soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožní. Jak k tomu přílehavě uvádí Ústavní soud, „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43, nebo ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014- 108). Stejně závěry se pak vztahují i k rozhodování druhostupňového správního orgánu. Soud tudíž zcela v intencích ustálené rozhodovací praxe správních soudů uvádí, že žalovaná nemusela reagovat na každý dílčí argument žalobkyně, přesto námitky žalobkyně dostatečně přezkoumatelně vypořádala.
41. Stěžejní část žalobní argumentace představuje tvrzená nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003 č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003 č. j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003 č. j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, pročez není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994 č. j. 6A 63/93-22). Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.
42. Soud dodává, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí prvostupňového orgánu i rozhodnutí žalované posuzovat jako celek; případné vady odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu tak mohla zhojit žalovaná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013 č. j. 6 Ads 134/2012-47). Soud rovněž uvádí,

že zrušení správního rozhodnutí výlučně pro nepřezkoumatelnost vylučuje možnost věcného posouzení žalobních bodů, tím pádem se prodlužuje celková délka sporu, což neprospívá účastníkům řízení ani správním orgánům. Námitku nepřezkoumatelnosti je tedy nutné hodnotit i ve vztahu k hospodárné i k racionální aplikaci práva.

43. Napadená rozhodnutí posoudil soud optikou výše uvedené judikatury a dospěl k závěru, že rozhodnutí nepřezkoumatelná nejsou. Z jejich odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgány vyšly, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudily. Rozhodnutí obou stupňů správních orgánů jsou řádně odůvodněna a jsou srozumitelná.
44. Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné ani z důvodu tvrzeného žalobkyní *v prvním žalobním bodu*, že žalovaná nedostatečně odůvodnila výši uložené pokuty. Žalobkyně namítá, že se správní orgán nezabýval všemi okolnostmi, které jsou pro uložení pokuty rozhodné, zejména polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi. Soud ze správního spisu ověřil, že prvostupňový orgán v rozhodnutí při určení výše uložené pokuty zohlednil podstatná kritéria podle § 37 přestupkového zákona, a přihlédl k povaze a závažnosti přestupků, jakož i přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Prvostupňový orgán odůvodnil výši uložené pokuty podrobně na stranách 15-19 rozhodnutí. Předně prvostupňový orgán vysvětlil, podle jakých zákonných ustanovení při stanovení výše pokuty postupoval. Konstatoval, že v dané věci aplikoval § 41 odst. 1 přestupkového zákona, podle kterého se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný, přičemž jako nejprísněji trestný ze všech šestnácti spáchaných přestupků (které žalobkyně v žalobě nespornuje), stanoví zákon přestupek podle § 19a odst. 3 písm. a) ZTPV, a to přestupek ad 12), za jehož spáchání lze uložit pokutu až do výše 50 000 000 Kč. Prvostupňový orgán se na str. 16 zabýval povahou a závažností tohoto nejprísněji trestného přestupku. Následně na stranách 16 až 18 se zabýval závažností ostatních spáchaných přestupků, přičemž toto posouzení provedl u každého přestupku zvlášť. V rámci jednotlivých posouzení zohlednil význam zákonem chráněného zájmu, který byl daným přestupkem porušen či ohrožen, význam a rozsah následku přestupku, jakož i způsob a okolnosti jeho spáchání. Prvostupňový orgán při úvahách o výši uložené pokuty přihlédl i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Již na str. 16 rozhodnutí přičetl žalobkyni k tíži vyšší počet spáchaných přestupků. Následně se přitěžujícími a polehčujícími okolnostmi zabýval na str. 18 rozhodnutí, z níž je patrné, jaké konkrétní skutečnosti při stanovení výše pokuty prvostupňový orgán zohlednil. Takové odůvodnění uložené pokuty považuje soud za zcela dostatečné. Prvostupňový orgán přihlédl ke všem relevantním hlediskům, jako je význam zákonem chráněného zájmu, způsobený následek, jakož i přitěžující a polehčující okolnosti.
45. Soud připomíná, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí obou stupňů správních orgánů posuzovat jako celek. Vzhledem ke skutečnosti, že prvostupňový orgán výši uložené pokuty v rozhodnutí podrobně zdůvodnil, nebylo potřeba, aby tak ve stejném rozsahu podrobnosti jej hodnotila žalovaná v napadeném rozhodnutí, opakovala by tím jen závěry prvostupňového orgánu. V situaci, kdy se žalovaná s postupem prvostupňového orgánu ztotožnila, není totiž účelné, aby v napadeném rozhodnutí podrobně rekapitulovala by již jednou vyřčené. Postačí, pokud na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, s nímž se ztotožní, odkáže. Žalovaná shrnula postup prvostupňového orgánu na str. 20 napadeného rozhodnutí takto: „*Orgán prvního stupně při rozhodování o výši pokuty postupoval v souladu s ustanovením § 37 a násl. přestupkového zákona*“

upravující závazná pravidla pro ukládání správních trestů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že orgán prvního stupně přihlédl k závažnosti zjištěných protiprávních jednání, ke způsobu spáchání vytýkaných přestupků a způsobeným následkům a z tohoto pohledu pak dostatečným způsobem vyhodnotil všechny přestupky, kterých se obviněná dopustila, přičemž přihlédl i ke všem do úvahy přicházejícím přitěžujícím okolnostem. Jako polehčující neshledal žádnou okolnost.“ Následně na stranách 21-22 napadeného rozhodnutí žalovaná v reakci na uplatněnou odvolací argumentaci se podrobně zabývala jednotlivými, žalobkyní namítanými, hledisky rozhodnými pro výši uložené sankce. V takovém postupu žalované, která se v obecné rovině ztotožnila s úvahami prvostupňového orgánu a podrobněji se vyjádřila až k uplatněným odvolacím námitkám, nelze shledat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Z obou stupňů rozhodnutí správních orgánů je ve vzájemné spojitosti zřejmé, jakými úvahami se správní orgány při uložení pokuty řídily a k jakým skutečnostem přihlédly. Napadená rozhodnutí nejsou v tomto ohledu nepřezkoumatelná.

46. Žalobkyně v žalobě podrobněji namítá, že z napadeného rozhodnutí nejsou zřejmé důvody, pro které žalovaná nepřihlédla k doznání žalobkyně, její projevené lítosti, způsobu a míře jejího zavinění a jednání žalobkyně po spáchání přestupků, kterými žalobkyně argumentovala již v odporu proti Příkazu a v podaném odvolání. Na tuto argumentaci žalobkyně navazuje i *ve druhém žalobním bodu*, kde tvrdí, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč žalovaná nepřihlédla k doznání žalobkyně ke spáchání přestupků ad 7), 8), 9), 10), 11) a 14) a proč žalovaná považuje za účelové doznání žalobkyně ke spáchání přestupků ad 12), 13), 15) a 16). Vzhledem k obsahové provázanosti těchto námitek vypořádá soud oba žalobní body společně.
47. Soud z odůvodnění odporu proti Příkazu ze dne 5. 3. 2024 ověřil, že žalobkyně se podrobněji vyjádřila k následujícím přestupkům: i) podle § 24 odst. 7 písm. l) ZOS [řízení v této části bylo výroky IV. a V. rozhodnutí prvostupňového orgánu zastaveno], ii) podle § 24 odst. 7 písm. m) ZOS [tj. přestupkům následně v rozhodnutí prvostupňového orgánu označeným ad 1) a 2)], iii) podle § 24 odst. 17 písm. d) ZOS [tj. přestupkům následně v rozhodnutí prvostupňového orgánu označeným ad 3) a 4)], iv) podle § 36 odst. 1 písm. i) ZOZ [tj. přestupku následně v rozhodnutí prvostupňového orgánu označenému ad 11)], v) podle § 19a odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) ZTPV [tj. přestupkům následně v rozhodnutí prvostupňového orgánu označeným ad 12) a 13)], vi) podle § 5 odst. 5 zákona o ČOI, resp. podle § 9 odst. 1 písm. a) zákona o ČOI [tj. přestupkům následně v rozhodnutí prvostupňového orgánu označeným ad 15) a 16)].
48. Na stranách 3 a 4 odůvodnění odporu žalobkyně nesouhlasila se spácháním přestupků podle § 24 odst. 7 písm. m) ZOS [tj. přestupků v rozhodnutí prvostupňového orgánu označených ad 1) a 2)]. Stejně tak žalobkyně na str. 4 vyjádřila nesouhlas se spácháním přestupků podle § 24 odst. 17 písm. d) ZOS [tj. přestupků v rozhodnutí prvostupňového orgánu označených ad 3) a 4)]. Na stranách 4 a 5 odůvodnění odporu k přestupku podle § 36 odst. 1 písm. i) ZOZ [tj. přestupku označenému v rozhodnutí prvostupňového orgánu ad 11)] žalobkyně uvedla: „*V dolní části Internetového obchodu obviněného je uvedeno upozornění „Zákaz prodeje CBD výrobků osobám mladším 18 let!“ Není tedy pravdou, že by obviněný zákazníka předem neinformoval o zákazu prodeje zboží osobám mladším 18 let. Obviněný si je vědom svého pochybení v souvislosti s absencí počítačového systému, který by věk zákazníků ověřil, nicméně ujišťuje shora nadepsaný správní orgán, že v současné době zajišťuje fungování systému, který věk bude řádně ověřovat, a na odstranění tohoto pochybení tedy usilovně pracuje. Pro obviněného je významné, aby nedocházelo k prodeji zboží osobám mladším 18. let. Obviněný již i znemožnil*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

dodání zboží přes tzv. Z-boxy“. K přestupkům podle § 19a odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) ZTPV [tj. přestupkům označeným v rozhodnutí prvostupňového orgánu ad 12) a 13)] na str. 5 odůvodnění odporu žalobkyně uvedla: „V reakci na zjištění týkající se označení CE a identifikačních údajů výrobce podle zákona o technických požadavcích na výrobky, provedl obviněný revizi všech prodávaných produktů. Na základě získaných informací zjistil a konstatuje, že všechno prodávané zboží nyní splňuje požadavky na označení CE a je opatřeno správnými identifikačními údaji výrobce dle zákona. Svého jednání majícího znaky Přestupku 5 obviněný lituje, konstatuje však, že jej nezavinil úmyslně, nýbrž z nedbalosti.“ K přestupkům podle § 5 odst. 5 zákona o ČOI, resp. podle § 9 odst. 1 písm. a) zákona o ČOI [tj. přestupkům označeným v rozhodnutí prvostupňového orgánu ad 15) a 16)] žalobkyně uvedla: „Obviněný tímto shora nadepsanému orgánu sděluje, že k nevracení zaplacení kupní ceny došlo v důsledku administrativních pochybení, za což se tímto taktéž omlouvá. [...] Opakování takového pochybení se proto obviněný bude do budoucna snažit všemi možnými prostředky zamezit.“ Na stranách 5 a 6 odůvodnění odporu žalobkyně doplnila: „Ve vztahu k přestupkům, z jejichž spáchání byl obviněný uznán vinným a které současně nejsou výše nikterak uvedeny, obviněný ač nerad potvrzuje, že se jich dopustil a upřímně svého pochybení lituje. [...] Obviněný si je vědom, že výše zmíněná pochybení mohou poškodit jeho reputaci i koncové zákazníky, proto nyní intenzivně pracuje na promptním odstranění zjištěných nedostatků tak. Aby byl zajištěn soulad se zákonnými povinnostmi. Obviněný zejména pracuje na kompletní revizi VOP, jako i na úpravě svého webového zobrazení internetového obchodu, a to zejména s ohledem na ochranu spotřebitele. Obviněný současně již vrátil ubrazenou kupní cenu shora nadepsanému správnému orgánu a provedl revizi prodávaného zboží dle zákona o technických požadavcích na výrobky. Kromě výše uvedeného se obviněný též rozhodl ukončit provoz druhého internetového obchodu www.hbctrh.cz. Tento konkrétní internetový obchod byl po delší dobu nefunkční, a proto již tento web není nadále dostupný. Současným cílem obviněného je zaměřit se na vytyčená pochybení a veškeré nedostatky co nejrychleji odstranit.“

49. Z citovaného je zřejmé, že žalobkyně v odůvodnění odporu výslovně nesouhlasila se spácháním přestupků následně v prvostupňovém rozhodnutí označených ad 1) až 4) [soud bude pro přehlednost a srozumitelnost vypořádání žalobní argumentace přestupky označovat čísla, jak je uvedeno v rozhodnutí prvostupňového orgánu, jak činí i žalobkyně v podané žalobě]. Explicitně se žalobkyně v odůvodnění odporu doznala k přestupkům ad 12), 13), 15) a 16), částečně k přestupku ad 11) [ve vztahu k neověření věku spotřebitele]. Ve vztahu ke zbylým přestupkům [tedy přestupkům ad 5), 6), 7), 8), 9), 10)], k nimž se žalobkyně v odůvodnění odporu nevyjádřila výslovně, se žalobkyně též doznala, jak vyplývá z citované části ze str. 5 odůvodnění odporu („Ve vztahu k přestupkům, z jejichž spáchání byl obviněný uznán vinným a které současně nejsou výše nikterak uvedeny, obviněný ač nerad potvrzuje, že se jich dopustil a upřímně svého pochybení lituje.“). Zároveň žalobkyně v odůvodnění odporu upozornila na jednotlivá opatření, která ve vztahu ke spáchaným přestupkům učinila (viz výše, soud citoval ze str. 6 odůvodnění odporu).
50. Prvostupňový orgán na shora shrnutou argumentaci žalobkyně (doznání, projevená lítost, spáchání z nedbalosti, učiněná opatření) reagoval na str. 18 rozhodnutí, kde ve čtvrtém odstavci věnujícím se polehčujícím okolnostem, které podle prvostupňového orgánu nebyly ve věci zjištěny, konstatoval, že „[o]bviněná (nyní žalobkyně, pozn. soudu) uznala svou vinu pouze v případě přestupků uvedených částech 12), 13), 15) a 16) výroku ad I. tohoto rozhodnutí; v případě ostatních přestupků uvedených ve výroku ad I. tohoto rozhodnutí vinu neuznala“. Následně se blíže zabýval tvrzenými opatřeními učiněnými žalobkyní, k nimž v pátém odstavci na str. 18 rozhodnutí uvedl, že „[v] obsahu podaného odporu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

obviněná uvedla, že intenzivně pracuje na co nejrychlejší odstranění zjištěných nedostatků, zejména že pracuje na kompletní revizi všeobecných obchodních podmínek, jakož i na úpravě webového zobrazení internetového obchodu. Správnímu orgánu nebyl však výsledek takové její nápravné činnosti prokázán ani osvědčen. Provedení nápravy a dodržování předmětných právních povinností je přitom její povinností.“

51. Současně soud z doplnění odvolání ze dne 20. 9. 2024 ověřil, že žalobkyně shodně jako v odporu nesouhlasila se spácháním přestupků ad 1) až 4). Žalobkyně v tomto podání výslovně nesouhlasila na stranách 7 a 8 se spácháním přestupků ad 5) a 6) prvostupňového rozhodnutí, a to na rozdíl od odůvodnění podaného odporu ze dne 5. 3. 2024, v němž se k těmto přestupkům explicitně nevyjádřila. K přestupkům ad 7) a 8) žalobkyně v doplnění odvolání na str. 8 uvedla, že „*uvedené jednání obviněného může naplňovat skutkové znaky předmětného přestupku, obviněný je přesvědčen o jeho nízké společenské škodlivosti [...] Jelikož však obviněný zjistil až v souvislosti s nadepsaným řízením, že jeho výklad nebude správný, zajistil nyní nápravu tak, aby předmětné tlačítko [...] obsahovalo jasné označení, že se jedná o závaznou objednávku zavazující spotřebitele k platbě.*“ K přestupkům ad 9) a 10) žalobkyně následně na str. 9 v doplnění odvolání uvedla, že „*jednání může skutečně naplňovat skutkovou podstatu uvedeného přestupku, čehož upřímně lituje, ale i v tomto případě se jej dopustil z nedbalosti, přičemž současně spatřuje u tohoto přestupku minimální společenskou škodlivost.*“ K přestupku ad 11) na str. 10 v doplnění odvolání žalobkyně uvedla, že nesouhlasí, že by neinformovala spotřebitele o zákazu prodeje elektronických cigaret osobám mladším 18 let, k ověření věku pomocí počítačového systému uvedla, že „*toto jednání může formálně naplňovat znaky skutkové podstaty uvedeného přestupku, nicméně je opět přesvědčen o jeho nízké společenské škodlivosti.*“ K přestupkům pod body 12) a 13) na str. 10 v doplnění odvolání žalobkyně uvedla, že „*jeho spáchání lituje a opět se ho nedopustil úmyslně, ale z nedbalosti, přičemž učinil veškeré nutné opatření, aby uvedenému do budoucna zabránil.*“ K přestupku pod bodem 14) na str. 11 v doplnění odvolání žalobkyně uvedla, že „*jednání [...] lituje, nicméně se jej nedopustil z nedbalosti, ale ve snaze plnit zákonné povinnosti, neboť byl přesvědčen, že označení CE je nutné uvádět na obdobných výrobcích.*“ K přestupkům pod body 15) a 16) na stranách 11 a 12 v doplnění odvolání žalobkyně uvedla, že „*jednání lituje, když se ho nedopustil úmyslně a omlouvá se za něj, když se takovému jednání bude snažit do budoucna vyvarovat.*“ Žalobkyně se tedy v podaném doplněném odvolání doznala k přestupkům ad 7), 8), 9), 10), 12), 13), 14), 15), 16) a částečně k přestupku ad 11). Co se týče doznání žalobkyně ke spáchání přestupků ad 5) a 6), není argumentace žalobkyně zcela konzistentní.
52. Žalovaná se k tvrzení žalobkyně o doznání, projevení lítosti, zavinění z nedbalosti a učiněných opatření vyjádřila na stranách 20 a 21 napadeného rozhodnutí, kde uvedla, že „*obviněná spáchání některých přestupků (u kterých doznala svoji vinu) lituje, dopustila se jich z nedbalosti a údajně učinila taková opatření, aby jejich spáchání v budoucnu zabránila. Odvolací orgán předně zdůrazňuje, že uvedené aspekty nejsou ze zákona automaticky považovány za polehčující okolnost, neboť žádný z nich není uveden v taxativním výčtu polehčujících okolností, ke kterým je správní orgán povinen přihlídnout (viz § 39 přestupkového zákona). Je proto věcí správního uvážení správního orgánu, zda při určování druhu a výše trestu v tom kterém konkrétním případě k určité okolnosti přihlídnou jako k polehčující. Orgán prvního stupně tak v prvoinstančním řízení neučinil a rovněž odvolací orgán k tomuto kroku neshledal relevantní důvody.*“ V navazujícím odstavci na str. 21 napadeného rozhodnutí žalovaná doplnila, že „*doznání viny ze spáchání některých přestupků neposoudil odvolací orgán jako polehčující okolnost, neboť skutková zjištění ohledně těchto přestupků uvedených pod body 12), 13), 15) a 16) výrokové části I. napadeného rozhodnutí zcela jednoznačně a nezpochybnitelně prokazovala*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

odpovědnost obviněné, a tedy přiznání viny má v takovémto případě spíše povahu účelového tvrzení“.

53. Soud se ztotožňuje s žalobkyní, že reakce správních orgánů na její argumentaci o doznání, projevené lítosti, způsobu zavinění a učiněných opatření je sice strohá, nicméně neshledal tento dílčí nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí důvodem pro jeho zrušení. Ve věci je totiž podstatné, a z napadeného rozhodnutí to nepochybně vyplývá, že žalovaná o předmětných, žalobkyní namítaných skutečnostech uvážila, přičemž zároveň je z napadeného rozhodnutí jednoznačně zřejmé, jak tyto skutečnosti posoudila. Konkrétně se žalovaná tvrzeným okolnostem věnovala na výše citovaných stranách 20 a 21 napadeného rozhodnutí, kde mimo jiné uvedla, že *„obviněná spáchání některých přestupků (u kterých doznala svoji viny) lituje, dopustila se jich z nedbalosti a údajně učinila taková opatření, aby jejich spáchání v budoucnu zabránila [...] Je proto věcí správního uvážení správního orgánu, zda při určování druhu a výše trestu v tom kterém konkrétním případě k určité okolnosti přihlédne jako k polehčující. Orgán prvního stupně tak v prvoinstančním řízení neučinil a rovněž odvolací orgán k tomuto kroku neshledal relevantní důvody.“* Z takovéto obecné formulace vyplývá, že žalovaná neshledala relevantním žádné z tvrzení žalobkyně o doznání, projevené lítosti, způsobu zavinění či učiněných opatření.
54. S ohledem na shora uvedené nelze proto přisvědčit žalobní námitce, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, proč žalovaná nepřihlédla k doznání žalobkyně ke spáchání přestupků ad 7), 8), 9), 10), 11) a 14). Z citované části stran 20 a 21 napadeného rozhodnutí lze seznat, že žalovaná vzala v potaz všechna tvrzení žalobkyně o doznání, nicméně je neshledala v dané věci za polehčující okolnost, která by měla převážet nad závadovým jednáním žalobkyně. Ačkoli žalovaná na str. 21 napadeného rozhodnutí uvedla, že *„doznání viny ze spáchání některých přestupků neposoudil odvolací orgán jako polehčující okolnost, neboť skutková zjištění ohledně těchto přestupků uvedených pod body 12), 13, 15) a 16) výrokové části I. napadeného rozhodnutí zcela jednoznačně a nepochybnitelně prokazovala odpovědnost obviněné, a tedy přiznání viny má v takovémto případě spíše povahu účelového tvrzení“*, tedy podrobněji se vyjádřila se k doznání k přestupkům ad 12), 13), 15) a 16), nelze mít za to, že k argumentaci žalobkyně k přestupkům ad 7), 8), 9), 10), 11) a 14) nepřihlédla. Ze shora citované pasáže na stranách 20 a 21 napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaná neshledala relevantní důvody pro zohlednění žádných tvrzení žalobkyně o doznání, projevené lítosti, způsobu zavinění a učiněných opatření jako polehčující okolnosti. Na tom nic nemění skutečnost, že následně žalovaná shledala potřebné blíže se vyjádřit k tvrzením o doznání k přestupkům ad 12), 13), 15) a 16), která žalovaná shledala za účelová. Soud připomíná, že argumentace žalobkyně v podaném odvolání, resp. jeho doplnění ve vztahu k přestupkům ad 7), 8), 9), 10), 11), 14) byla částečně odlišného charakteru než k přestupkům ad 12), 13), 15) a 16), jak vyplývá z obsahu doplnění odvolání, které soud citoval výše. Žalobkyně k přestupkům ad 7), 8), 9), 10), 11), 14) argumentovala zejména nízkou společenskou škodlivostí daných jednání, když tvrdila, že daná jednání mohou skutečně naplňovat skutkovou podstatu přestupku, ale jejich společenskou škodlivost shledala za nízkou. Žalovaná přitom na tyto argumenty žalobkyně reagovala v části napadeného rozhodnutí věnující se právní kvalifikaci protiprávního jednání, a to na stranách 16 až 19 napadeného rozhodnutí.
55. Soud neshledal napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné z důvodu, že by žalovaná nepřihlédla k doznání žalobkyně k přestupkům ad 7), 8), 9), 10), 11) a 14). Jak soud konstatoval výše, žalovaná se sice k této části odvolací argumentace vyjádřila úsporně,

nicméně z napadeného rozhodnutí je zjevné, že vzala dané okolnosti v potaz a rovněž je zřejmé, jak o nich uvážila a jaký o nich učinila závěr.

56. Soud k vypořádání žalované na str. 21 napadeného rozhodnutí o tom, že „*uvedené aspekty nejsou ze zákona automaticky považovány za polehčující okolnost, neboť žádný z nich není uveden v taxativním výčtu polehčujících okolností, ke kterým je správní orgán povinen přihlédnout (viz § 39 přestupkového zákona). Je proto věcí správního uvážení správního orgánu, zda při určování druhu a výše trestu v tom kterém konkrétním případě k určité okolnosti přihlédne jako k polehčující*“, ve shodě s žalobkyní upřesňuje, že výčet polehčujících okolností v § 39 přestupkového zákona je skutečně výčtem demonstrativním, jak přilehavě upozorňuje žalobkyně v žalobě, nikoliv taxativním, jak nepřesně uvádí žalovaná v napadeném rozhodnutí. Návěti § 39 přestupkového zákona totiž zní: *jako k polehčující okolnosti se přihlédne zejména k tomu, že pachatel ...* Nicméně podle soudu zmíněná formulační nepřesnost žalované nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Ze shora citované části napadeného rozhodnutí je zřejmé, co žalovaná touto nevhodně zvolenou formulací chtěla uvést, a sice že je na úvaze žalované k jakým dalším okolnostem mimo výčet § 39 přestupkového zákona přihlédne jako k polehčujícím. Taková úvaha žalované je přitom správná, neboť je na posouzení správního orgánu, k jakým jiným okolnostem jako polehčujícím v konkrétním případě přihlédne.
57. Soud přisvědčuje žalobkyni, že žalovaná v napadeném rozhodnutí blíže nespecifikovala důvody (podle žalované relevantní), pro které neshledala doznání žalobkyně ke spáchání přestupků ad 7), 8), 9), 10), 11) a 14) za polehčující okolnost. Soud nicméně dospěl k závěru, že by nebylo účelné pro tuto vadu odůvodnění zrušit napadené rozhodnutí. Soud připomíná, že zrušení správního rozhodnutí výlučně pro nepřezkoumatelnost vylučuje možnost věcného posouzení žalobních bodů, a tím pádem se prodlužuje celková délka sporu, což neprospívá ani účastníkům řízení, ani správním orgánům. Námitku nepřezkoumatelnosti je tedy nutné hodnotit i ve vztahu k hospodárné a k racionální aplikaci práva. Soud konstatuje, že učiněné doznání žalobkyně k předmětným přestupkům nemohlo nikterak zásadně ovlivnit prokázání spáchání předmětných přestupků žalobkyní. Protiprávní jednání žalobkyně v dané věci zcela prokazatelně vyplývá již ze zjištění kontrolního orgánu učiněných při kontrole a zachycených v protokolech č. 1 a č. 2, resp. v přiložené fotodokumentaci, jež je součástí správního spisu. Příkladem soud uvádí přestupek ad 7), kterého se žalobkyně měla dopustit tím, že dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetové adresy <https://www.cbdsvet.cz> předložila spotřebiteli k provedení jeho objednávky internetovou stránku, obsahující pro tento účel softwarové tlačítko, které bylo označeno pouze textem „Odeslat objednávku“, nikoliv zákonem požadovaným zněním „*objednávka zavazující k platbě*“. Uvedené protiprávní jednání žalobkyně přitom lze bez jakýchkoliv pochyb seznat právě z podkladů kontrolního orgánu, konkrétně z pořízené fotodokumentace, když na jednom ze snímků obrazovky je zachycen postup tvorby objednávky prostřednictvím webové stránky <https://www.cbdsvet.cz>, na níž se nacházelo softwarové tlačítko označené pouze textem „Odeslat objednávku“. Stejně tak z pořízené fotodokumentace zcela prokazatelně vyplývá protiprávní jednání žalobkyně sankcionované jako přestupek např. ad 14), spočívající v neoprávněném označení CE na obalu sušenek *HHC cookies*, které žalobkyně dne 2. 8. 2023 prostřednictvím internetových stránek dostupných na adrese <https://www.hhctrh.cz> nabízela k prodeji. Soud ověřil ze správního spisu a je tak zřejmé z výše uvedených příkladů, že protiprávní jednání žalobkyně bylo možné bez pochyby zjistit z podkladů opatřených kontrolním orgánem při kontrole, doznání žalobkyně k předmětným přestupkům tak na prokázání její viny nemohlo mít zásadní vliv.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

I z tohoto důvodu neshledal soud účelným zrušení napadeného rozhodnutí. Ačkoli žalovaná v napadeném rozhodnutí výslovně neuvedla důvody, pro které nezohlednila předmětná doznání za polehčující okolnost, je z napadeného rozhodnutí zjevné, že žalovaná o těchto skutečnostech uvažila a rovněž je zřejmé, jak je posoudila, přičemž, doznání žalobkyně ani nemělo ve věci co do posouzení viny žalobkyně zásadní dopad, nemohlo mít tudíž ani zásadní dopad co do stanovení úhrnné výše uložené pokuty. Nadto soud dospěl k závěru, že výše uložené pokuty je zcela přiměřená daným okolnostem, jak soud podrobně rozvede níže. Neshledal proto účelným rušit napadené rozhodnutí jen proto, aby žalovaná doplnila do jeho odůvodnění pár vět ohledně postupu nezohlednění doznání žalobkyně jako polehčující okolnosti, do rozhodnutí ve věci by to nové světlo totiž nepřineslo.

58. K žalobním tvrzením, že žalovaná v napadeném rozhodnutí neuvedla důvody, pro které považovala doznání žalobkyně ke spáchání přestupků ad 12), 13), 15) a 16) za účelové, konstatuje soud následující. Žalovaná v napadeném rozhodnutí na str. 21 uvedla, že „*doznání viny ze spáchání některých přestupků neposoudil odvolací orgán jako polehčující okolnost, neboť skutková zjištění ohledně těchto přestupků uvedených pod body 12), 13, 15) a 16) výrokové části I. napadeného rozhodnutí zcela jednoznačně a nezpochybnitelně prokazovala odpovědnost obviněné, a tedy přiznání viny má v takovémto případě spíše povahu účelového tvrzení*“. Nelze proto přisvědčit žalobkyni, že by v napadeném rozhodnutí chyběly důvody závěru o účelovosti daného tvrzení. Žalovaná konstatovala, že tvrzení o doznání k dotčeným přestupkům považuje za účelová, neboť skutková zjištění ohledně těchto přestupků jednoznačně prokazovala odpovědnost žalobkyně. Byť žalovaná svou argumentaci mohla více rozvést, její závěr byl učiněn a napadené rozhodnutí v tomto ohledu nelze shledat nepřezkoumatelným. Jsou v něm obsaženy důvody závěru o účelovosti dotčených tvrzení. Soud se ztotožňuje se žalovanou, že skutková zjištění v dané věci jednoznačně prokazovala protiprávní jednání žalobkyně, doznání žalobkyně tak nemohlo mít na něj zásadní vliv. Uvedená argumentace přitom žalobkyni nikterak nezbavuje jejího práva na obhajobu, jak se žalobkyně snaží mylně navodit v žalobě. Žalobkyně mohla ve správním řízení uvádět skutečnosti na svou obhajobu a tyto samozřejmě dokládat. Nelze akceptovat argument žalobkyně, že by správní orgán měl doznání obviněného hodnotit vždy za polehčující okolnost bez ohledu na specifika dané věci, že jinak tím zbaví obviněného jeho práva na obhajobu. Je právě na uvážení správního orgánu, aby s přihlédnutím k okolnostem řešeného případu vyhodnotil, zda lze doznání obviněného hodnotit jako polehčující okolnost. V dané věci správní orgán dospěl k závěru, že nikoliv, neboť skutkový stav byl bez pochyby prokázán, a soud se s tímto závěrem ztotožňuje. Soud uvádí, shodně jako u přestupků řešených shora, že protiprávní jednání žalobkyně v dané věci zcela prokazatelně vyplývala již ze zjištění kontrolního orgánu učiněných při kontrole a zachycených v protokolech č. 1 a č. 2, podpořené přiloženou fotodokumentací. Například přestupek ad 12), kterého se dopustila žalobkyně tím, že dne 20. 7. 2023 prostřednictvím internetových stránek dostupných na adrese <https://www.cbdsvet.cz> nabízela k prodeji elektronickou cigaretu *Vaporlax mate 800 puffs*, přičemž tento výrobek nebyl opatřen označením CE, je zachycen v přiložené fotodokumentaci, z níž je zřejmé, že žalobkyně skutečně nabízela daný výrobek na svých internetových stránkách, přičemž je nafocen i obal výrobku s absenujícím označením CE. Protiprávní jednání žalobkyně tedy bylo možné bez pochyb zjistit z podkladů opatřených kontrolním orgánem při kontrole, a doznání žalobkyně k předmětným přestupkům nemohlo mít zásadní vliv na prokázání viny žalobkyně, a ve svém důsledku ani na stanovení úhrnné výše uložené pokuty. Námitky týkající se účelovosti

tvrzení o doznání k přestupkům ad 12), 13), 15) a 16) tedy nejsou s ohledem na shora uvedené důvodné.

59. V konstatování prvostupňového orgánu na str. 18 rozhodnutí, že „[o]bviněná uznala svou vinu pouze v případě přestupků uvedených částech 12), 13), 15) a 16) výroku ad I. tohoto rozhodnutí; v případě ostatních přestupků uvedených ve výroku ad I. tohoto rozhodnutí vinu neuznala“, lze shledat pochybení prvostupňového orgánu, neboť žalobkyně se v odůvodnění odporu doznala i ke spáchání dalších přestupků mimo prvostupňovým orgánem označené. Toto pochybení prvostupňového orgánu však napravila žalovaná v napadeném rozhodnutí tím, že vzala v potaz veškerá doznání žalobkyně, jak soud uvedl výše. Stejně tak žalovaná v napadeném rozhodnutí zcela jednoznačně konstatovala, že neshledala relevantní důvody pro zohlednění těchto skutečností za polehčující. Z rozhodnutí prvostupňového orgánu totiž lze tento závěr pouze dovozovat ze zařazení výše citované pasáže do odstavce věnujícího se polehčujícím okolnostem, které prvostupňový orgán, jak také v dotčeném odstavci konstatoval, ve věci neshledal. Uvedené pochybení prvostupňového orgánu napravila žalovaná v napadeném rozhodnutí.
60. Prvostupňový orgán se věnoval podrobněji žalobkyním uváděným opatřením. Prvostupňový orgán reagoval na tvrzení žalobkyně, že učinila opatření k zabránění spáchání přestupků v budoucnu, a to v pátém odstavci na str. 18 rozhodnutí, který soud citoval výše. Prvostupňový orgán zde zejména zdůraznil, že mu nebyl výsledek nápravné činnosti žalobkyně prokázán. Vzhledem k tomu, že následně ani v odvolacím řízení žalobkyně provedení učiněných opatření ničím neprokázala, zůstala v rovině pouhých tvrzení o učiněných opatření, neshledal soud jako pochybení žalované, když se k těmto tvrzením, dříve vypořádaným prvostupňovým orgánem a nadále nikterak nedoloženým, blíže nevyjádřila.
61. Ačkoliv soud shledal za pochybení správních orgánů, že se blíže nevyjádřily k tvrzení žalobkyně o nedbalostním zavinění některých přestupků, nepovažuje soud toto pochybení za důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Soud připomíná, že odpovědnost právnických osob, a žalobkyně je právnickou osobou, za přestupky, je odpovědností objektivní a není založena na principu zavinění, nýbrž na principu přičitatelnosti. Zavinění tedy není obligatorním znakem skutkové podstaty přestupků právnických osob. Při posouzení odpovědnosti právnické osoby za přestupek se tudíž nezkoumá. Námitky žalobkyně o způsobu zavinění jsou tudíž irelevantní, jejich explicitní nevypořádání správními orgány proto nelze hodnotit za vadu pro zrušení napadeného rozhodnutí.
62. Soud tedy uzavírá, že neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné z důvodu, že by žalovaná nepřihlédla k jejím tvrzením o doznání, projevené lítosti, způsobu zavinění a učiněných opatření. První ani druhý žalobní bod tudíž nejsou důvodné.
63. Ve třetím a čtvrtém žalobním bodu žalobkyně brojí proti nepřiměřenosti výše uložené pokuty. Ve třetí žalobním bodu žalobkyně tvrdí, že je napadené rozhodnutí v tomto ohledu nepřezkoumatelné, neboť se žalovaná nevypořádala s odvolací argumentací ohledně nepřiměřenosti pokuty, v rámci, níž žalobkyně zpochybňovala posouzení účetních dokladů prvostupňovým orgánem. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že z rozhodnutí obou stupňů správních orgánů není zřejmé, jaká hlediska byla rozhodná pro určení přiměřenosti výše pokuty a absence likvidačních následků pokuty, když prvostupňový orgán a žalovaná vyšly z odlišných skutečností. Ve čtvrtém žalobním bodu pak žalobkyně přímo namítá

nepřiměřenost a likvidační účinky uložené sankce. Vzhledem k obsahové provázanosti uvedených žalobních bodů soud je vypořádá společně.

64. Soud z rozhodnutí prvostupňového orgánu ověřil, že prvostupňový orgán se k přiměřenosti a případným likvidačním následkům uložené pokuty vyjádřil následovně: „*V obsahu shora uvedeného odporu obviněná namítla, že pokutu vzhledem ke své majetkové situaci považuje za nepřiměřeně vysokou, neboť pro ni představuje značnou finanční zátěž, která může vážně ohrozit její konkurenceschopnost a samotné další fungování na trhu. V návaznosti na tuto námitku správní orgán opatřil do spisu ke dni 18.04.2024 účetní závěrky za kalendářní roky 2020 až 2022, zveřejněné ve sbírce listin obchodního rejstříku [...] Z uvedených účetních závěrek má správní orgán za prokázané, že obviněná ke konci účetního období kalendářního roku 2020 vykazovala oběžná aktiva ve výši 307 000 Kč, dále ke konci účetního období roku 2021 vykazovala oběžná aktiva ve výši 1 319 000 Kč a dále ke konci účetního období roku 2022 vykazovala oběžná aktiva ve výši 4 849 000 Kč. Z uvedených účetních závěrek má správní orgán dále za prokázané, že obviněná ke konci účetního období kalendářního roku 2021 vykazovala krátkodobé závazky ve výši 616 000 Kč, dále ke konci účetního období roku 2022 vykazovala krátkodobé závazky ve výši 1 145 000 Kč. Správní orgán proto zhodnotil, že obviněná disponovala ke konci posledních dvou účetních období (kalendářní roky 2021 a 2022) likvidním majetkem umožňujícím (i po odečtení krátkodobých závazků) úhradu pokuty ve výši 450.000 Kč. V obsahu shora uvedeného odporu obviněná rovněž namítla, že pokutu považuje za nepřiměřenou a zjevně vybočující z rozhodovací praxe správního orgánu. Správní orgán na tomto místě uvádí, že vyměřil pokutu ve výši 450.000 Kč, což nepovažuje za nepřiměřené. Vzhledem k přitěžujícím okolnostem (recidiva, vícečinný souběh spáchání celkově 16 přestupků) má správní orgán za to, že pokuta musí být pro pachatele přestupku citelná, má-li plnit svůj účel. Pokuta byla vyměřena v blízkosti dolní hranice zákonného rozpětí (v jeho spodní desetině).“*
65. Z citovaného vyplývá, že prvostupňový orgán vyšel při posouzení případných likvidačních následků uložené pokuty z účetních údajů o oběžných aktivech a krátkodobých závazcích žalobkyně zachycených v účetních závěrkách za roky 2020 až 2022. Žalobkyně proti tomuto postupu brojila v doplnění odvolání (ze dne 20. 9. 2024), v němž tvrdila, že tato úvaha prvostupňového orgánu není správná a nezohledňuje možné dopady do majetkové situace žalobkyně. Namítala, že prostým odečtením krátkodobých závazků od oběžných aktiv nelze dojít k závěru o dostatečnosti finančních prostředků pro zaplacení pokuty, neboť oběžná aktiva nejsou lehce zpeněžitelná. Nyní v podané žalobě žalobkyně namítá, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí touto odvolací argumentací nezabývala.
66. Soud z napadeného rozhodnutí ověřil, že žalovaná na str. 22 napadeného rozhodnutí uvedla: „*Obviněná v další části odvolání namítá, že uložená úhrnná pokuta ve výši 450.000 Kč je způsobila přivodit jí úpadek [...] Jako důkaz obviněná předložila Výkaz zisku a ztráty ke dni 31. 7. 2024. K tomu uvádí odvolací orgán následující. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vydaného 18. 7. 2024 je patrné, že se orgán prvního stupně při rozhodování o výši uložené úhrnné pokuty odpovídajícím způsobem zabýval i možným likvidačním účinkem, který by takovýto postih mohl mít. Na základě účetních dokumentů dostupných ve veřejném rejstříku vypovídajících o hospodaření obviněné v letech 2020–2022 dospěl k závěru, že obviněná disponovala ke konci posledních dvou účetních období (kalendářní roky 2021 a 2022) likvidním majetkem umožňujícím (i po odečtení krátkodobých závazků) úhradu pokuty v uvedené výši. Obviněná v odvolání (str. 13) mimo jiné uvedla, že tržby z prodeje za období 1.1.-1. 7. 2024 činily více než 12 mil. Kč. Odvolací orgán tento údaj posoudil ve světle platné judikatury, konkrétně dle odst. 43 výše uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, cit.: „Správní orgány postupovaly*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

správně, pokud přihlédly k obratu žalobkyně. Pokutu totiž není nutné bradit jen z čistého zisku, lze ho jistě krýt i úvěrovými či jinými finančními produkty.“ Odvolací orgán v tomto případě dospěl k závěru, že s ohledem na uvedené tržby obviněné v r. 2024 v rádech milionů Kč, nemůže pokuta ve výši 450.000 Kč představovat riziko likvidace její podnikatelské činnosti.“

67. Z citovaného vyplývá, že žalovaná se k námitkám žalobkyně zabývala tvrzenými likvidačními následky uložené sankce, jakož i postupem prvostupňového orgánu ohledně posouzení případných dopadů pokuty. Žalovaná přitom korigovala závěry prvostupňového orgánu v tom ohledu, že nepovažovala za rozhodné hledisko pro posouzení likvidačních následků pokuty rozdíl mezi oběžnými aktivy a krátkodobými závazky žalobkyně, jak to činil prvostupňový orgán, nýbrž čistý obrat žalobkyně. Vyšla přitom z účetních dokumentů za roky 2023 a 2024, které žalobkyně nově doložila v odvolacím řízení. Není tedy pravdivé tvrzení žalobkyně, že se žalovaná nikterak nevypořádala s odvolací argumentací o nesprávném postupu prvostupňového orgánu při posouzení likvidačních následků pokuty. Žalovaná na dotčenou argumentaci reagovala v citové části napadeného rozhodnutí, kde nejprve shrnula závěry prvostupňového orgánu a následně je korigovala tak, že považovala za rozhodný ukazatel pro posouzení likvidačních následků pokuty čistý obrat žalobkyně. Ačkoli vypořádání předmětných odvolacích námitek bylo ze strany žalované stručné, neshledal jej soud nepřezkoumatelným. Soud připomíná, že správní orgány nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument účastníka, jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem uplatněné argumentace. Žalovaná v napadeném rozhodnutí sice konkrétně nereagovala na jednotlivé námitky brojící proti postupu prvostupňového orgánu spočívajícímu ve zohlednění oběžných aktiv a krátkodobých závazků žalobkyně, přesto tyto námitky řádně vypořádala, když se namítaným postupem prvostupňového orgánu zabývala a tento v souladu se závěry judikatury korigovala. Nepochybně mohla žalovaná tyto své úvahy vysvětlit žalobkyni podrobněji a srozumitelněji, nicméně tento dílčí nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí nepředstavuje důvod pro jeho zrušení. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná posoudila případné likvidační následky uložené pokuty, zároveň je zřejmé, jaké skutečnosti vzala v tomto ohledu za rozhodné, a to i prostřednictvím odkazu na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2022 č. j. 11 A 143/2021-61, podle jehož citované části „[s]právní orgány postupovaly správně, pokud přihlédly k obratu žalobkyně. Pokutu totiž není nutné bradit jen z čistého zisku, lze ho jistě krýt i úvěrovými či jinými finančními produkty“. Žalobní námitky o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nevypořádání odvolací argumentace tudíž nejsou důvodné.
68. V návaznosti na výše uvedené soud shledal irelevantní tu část žalobní argumentace, v níž žalobkyně brojí proti postupu prvostupňového orgánu při posouzení likvidačních následků pokuty, když namítá, že prostým odečtením krátkodobých závazků od oběžných aktiv nelze dojít k závěru, že výsledná částka postačuje na úhradu udělené pokuty. Jak soud konstatoval výše, postup prvostupňového orgánu zohledňující rozdíl mezi oběžnými aktivy a krátkodobými závazky při posouzení likvidačních důsledků pokuty korigovala již žalovaná v napadeném rozhodnutí tak, že na rozdíl od prvostupňového orgánu považovala za rozhodné hledisko čistý obrat žalobkyně. Vzhledem k této skutečnosti jsou námitky týkající se posouzení údajů o oběžných aktivech a krátkodobých závazcích prvostupňovým orgánem bezpředmětné a soud neshledal důvod se jimi blíže zabývat.
69. Soud v tomto ohledu neshledal důvodné ani námitky žalobkyně o porušení zásad zjištění úplného stavu, materiální pravdy, právní jistoty a spravedlivého procesu. Žalobkyně uvedené námitky odůvodňuje tím, že pokud bylo pro prvostupňový orgán ve vztahu k

posouzení přiměřenosti pokuty rozhodující, jaký je rozdíl mezi krátkodobými závazky a oběžnými aktivy žalobkyně, měla žalovaná zohlednit předložené podklady prokazující podstatné snížení tohoto kladného rozdílu, což neučinila. Dále také tím, že prvostupňový orgán a žalovaná zohlednily při určení přiměřenosti výše pokuty jiné skutečnosti, a pro prvostupňový orgán bylo rozhodující, jaký je rozdíl mezi oběžnými aktivy a krátkodobými závazky žalobkyně, naopak pro žalovanou byla rozhodující výše tržeb, což je na újmu právní jistotě. Soud konstatuje, jak již uvedl výše, žalovaná při posouzení případných likvidačních následků uložené pokuty korigovala závěry prvostupňového orgánu, když vzala za rozhodující ukazatel čistý obrát žalobkyně, nikoli rozdíl mezi oběžnými aktivy a krátkodobými závazky žalobkyně, jak to učinil prvostupňový orgán. Žalovaná tudíž nepochybila, pokud z účetních dokladů žalobkyně doložených v odvolacím řízení nevzala v potaz údaje o oběžných aktivech a krátkodobých závazcích, nýbrž údaje o čistém obrátu, když právě tyto považovala za rozhodná. Soud přitom připomíná, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek; proto může odvolací orgán nahradit část odůvodnění orgánu prvního stupně vlastní úvahou a korigovat tak určitá dílčí pochybení podřízeného správního orgánu v případě, kdy prvostupňové rozhodnutí potvrzuje. Z napadeného rozhodnutí je přitom patrné, které skutečnosti (čistý obrát) byly v konečném důsledku rozhodné pro posouzení případných likvidačních dopadů pokuty. Napadené a prvostupňové rozhodnutí nelze v tomto ohledu shledat rozpornými, jak se snaží žalobkyně mylně navodit. Je to totiž právě žalovaná, kdo mohl zhojit vady rozhodnutí prvostupňového orgánu. S ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je pak nutné prvostupňové rozhodnutí i napadené rozhodnutí posuzovat jako jeden celek.

70. Soud shrnuje, že neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné z tvrzeného důvodu nedostatečného odůvodnění přiměřenosti uložené sankce. Přiměřeností uložené úhrnné pokuty, jakož i jejími případnými likvidačními dopady na žalobkyni, se zabýval již prvostupňový orgán, jak je zřejmé z části rozhodnutí, kterou soud citoval výše. Následně se této otázce věnovala i žalovaná v napadeném rozhodnutí, a to na stranách 20 až 22. Z jejich odůvodnění je zřejmé, že správní orgány přihlédly ke všem relevantním hlediskům, jako je význam zákonem chráněného zájmu, který byl přestupky porušen, způsobený následek, jakož i přitěžující a polehčující okolnosti. Správní orgány zohlednily, že se žalobkyně se dopustila vícero, v tomto případě šestnácti přestupků. Rovněž vzaly v úvahu případnou nepřiměřenost a likvidační povahu uložené pokuty. V daném případě byla výše uložené pokuty přiléhavě zdůvodněna. Z dostupných zdrojů byl hodnocen i případný likvidační následek pokuty, který nebyl shledán. Soud s takovým postupem souhlasí.
71. Soud ve shodě se správními orgány dospěl k závěru, že výše, v níž byla pokuta jako úhrnná uložena, nevybočuje z mezí stanovených zákonem, je přiměřená okolnostem případu a je způsobilá splnit svůj účel. Pokuta byla uložena za celkem 16 přestupků. Žalobkyni mohla být za přestupek nejprísněji trestný (přestupek podle § 19a odst. 3 písm. a) ZTPV) uložena pokuta až 50 000 000 Kč. Žalobkyni ve výsledku byla uložena pokuta výrazně nižší, než kolik činí maximální hranice pokuty. V daném případě výše uložené úhrnné pokuty 450 000 Kč tak nedosahuje ani 1 % horní hranice sazby. Takto koncipovaná pokuta podle soudu nemůže být pro žalobkyni ani nijak likvidační, neboť není natolik vysoká, aby žalobkyni mohla výrazněji ovlivnit, zvláště za situace, kdy žalobkyně má možnost žádat o formu splátek.
72. Jak konstatoval soud již výše, žalovaná v rámci úvahy o případných likvidačních následcích pokuty vyšla z účetních údajů žalobkyně ke dni 31. 7. 2024, které žalobkyně doložila

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

v odvolacím řízení, přičemž vzala za rozhodné kritérium čistý obrat žalobkyně. Žalovaná na podkladě těchto údajů uzavřela, že s ohledem na obrat žalobkyně ve výši přesahující 12 miliónů Kč nemůže pokuta ve výši 450 000 Kč představovat pro žalobkyni riziko její likvidace. Soud se s tímto závěrem ztotožňuje. Z účetních dokumentů, kterými žalobkyně argumentuje v žalobě a činila tak i v odvolacím řízení, v rámci nějž tyto dokumenty doložila, soud ověřil, že podle rozvahy ke dni 31. 12. 2023 disponuje netto aktivy a pasivy ve výši 11 385 000 Kč, podle rozvahy ke dni 31. 7. 2024 disponuje netto aktivy a pasivy ve výši 4 134 000 Kč, podle výkazu zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2023, byla v provozním výsledku hospodaření v plusu v částce 876 000 Kč, ve výsledku hospodaření za účetní období byla v plusu v částce 328 000 Kč a čistý obrat za účetní období měla plus 41 649 000 Kč; a i když podle výkazu zisku a ztráty ke dni 31. 7. 2024, byla v provozním výsledku hospodaření v minusu v částce 1 289 000 Kč, a ve výsledku hospodaření byla v minusu v částce 1 420 000 Kč, tak čistý obrat za účetní období měla plus 12 585 000 Kč. Žalobkyně se tedy, jak přiléhavě konstatovala již žalovaná v napadeném rozhodnutí, nenachází ve finanční situaci, kdy by pro ni mohla být uložena pokuta likvidační.

73. Soud nepřisvědčil ani námitkám žalobkyně, že uložená sankce je nepřiměřená, když nebyly dány důvody pro uložení pokuty v případě deseti přestupků ve výši 90 % maximální výše pokuty, a v případě ostatních přestupků ve výši 9 % - 56 % maximální výše pokut. Předně soud konstatuje, že výše pokut za jednotlivé přestupky, které žalobkyně v žalobě v dané souvislosti uvádí a ze kterých činí své výpočty, v převážné většině nekorespondují se zákonným zněním. Žalobkyně v podané žalobě uvádí, že za přestupky uvedené ad 2) až 10), a ad 13) lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč, za přestupek ad 11) až do výše 800 000 Kč, za přestupek ad 1) pokutu až do výše 5 000 000 Kč a za přestupky ad 15) a 16) lze udělit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Soud v reakci na tato nesprávná a zavádějící tvrzení žalobkyně upřesňuje, že za přestupky ad 1) a 2) lze uložit pokutu do výše 3 000 000 Kč, za přestupky ad 3) a 4) lze uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč, za přestupky ad 5) a 6) lze uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč, za přestupky ad 7) a 8) lze uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč, za přestupky ad 9) a 10) lze uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč, za přestupek ad 11) lze uložit pokutu do výše 800 000 Kč, za přestupek ad 12) lze uložit pokutu do výše 50 000 000 Kč, za přestupek ad 13) lze uložit pokutu do výše 500 000 Kč, za přestupek ad 14) lze uložit pokutu do výše 20 000 000 Kč a za přestupky ad 15) a 16) lze uložit pokutu do výše 1 000 000 Kč, je-li tento přestupek spáchán opakovaně v období 1 roku ode dne právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, lze uložit pokutu do výše 2 000 000 Kč. Soud připomíná, že žalobkyni byla uložena podle § 41 odst. 1 přestupkového zákona úhrnná pokuta za celkem 16 přestupků, přičemž podle uvedeného zákonného ustanovení se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Žalobkyni mohla být za přestupek nejprísněji trestný (přestupek podle § 19a odst. 3 písm. a) ZTPV) uložena pokuta až do výše 50 000 000 Kč. Uložená pokuta ve výši 450 000 Kč tedy, jak již bylo konstatováno, nedosahuje ani 1 % horní hranice sazby. Proto V tomto ohledu tedy nelze uloženou pokutu nelze shledat nepřiměřenou.
74. Přiléhavé nejsou ani námitky žalobkyně, že výše uložené pokuty neodpovídá průměrné výši pokuty udělené žalovanou za daný přestupek podle § 19a odst. 3 písm. a) ZTPV. Průměr všech žalovanou uložených pokut za přestupek podle předmětného ustanovení bez zohlednění konkrétních skutkových okolností nemůže být důvodem pro konstatování nezákonnosti výše pokuty, kterou správní orgán uložil v konkrétním případě.

75. Součástí žaloby učinila žalobkyně též návrh na rozhodnutí soudu o snížení uložené pokuty. O upuštění od trestu nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených může soud v souladu s § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhodnout pouze tehdy, byl-li trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši, k čemuž v daném případě nedošlo. Správní orgány obou stupňů výši pokuty náležitě zdůvodnily a se závěry, k nimž v tomto směru dospěly, se soud ztotožňuje. Vzhledem k okolnostem daného případu a též s přihlédnutím k maximální výši sankce (50 000 000 Kč), kterou bylo možné za spáchané přestupky podle § 19a odst. 3 písm. a) ZTPV s přihlédnutím k zásadám ukládání trestů podle § 41 přestupkového zákona uložit, nelze pokutu ve výši 450 000 Kč, což je pod jedním procentem maximální sazby, označit za nepřiměřenou, tím méně za zjevně nepřiměřenou. Návrhu žalobkyně na moderaci uloženého trestu proto nebylo vyhověno.
76. Soud neopomněl ve světle závěrů vyplývajících z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016 č. j. 5 As 104/2013-46, zabývat se (nad rámec žalobkyní vznesených žalobních bodů) okolnostmi souvisejícími s případnou změnou či zrušením rozhodné právní úpravy. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve shora označeném usnesení totiž judikoval, že *„rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlédnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější“*. Pokud by pozdější úprava pro žalobkyni byla příznivější, byl by městský soud tedy povinen napadené rozhodnutí ex officio zrušit. Soud shledal, že v důsledku pozdějších novelizací došlo k formálním změnám relevantních ustanovení ZOS a ZOZ. Věcně však zůstala úprava shodná, skutkové podstaty zůstaly zachovány, porušení předmětných povinností jsou nadále jednáními postižitelnými jako přestupek a nedošlo ani ke změně sazeb pokut. Pozdější právní úprava tak není pro žalobkyni příznivější.
77. Návrhu žalobkyně na provedení důkazu listinami, které jsou součástí správního spisu, soud nepřisvědčil pro nadbytečnost. Ve správním soudnictví není obsah správního spisu (tj. všechny jeho součásti) považován bez dalšího za důkaz. Vyplývá to ze samotné podstaty řízení ve správním soudnictví, které je přezkumným řízením správního řízení, správní spis je obrazem a výsledkem tohoto správního řízení, dokládá skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009 č. j. 9 Afs 8/2008-117).
78. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s., zamítl.
79. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nepřísluší jí právo na náhradu nákladů, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Žalované pod výrokem III. tohoto rozsudku soud náhradu nákladů řízení přiznat podle stávající judikatury nemohl, neboť v projednávané věci nepřesáhly její běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. října 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.